

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง
ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522

ชื่อผู้เขียน : พันตำรวจโท วิชัย สุวรรณประเสริฐ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2541

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชัย ถันตสว่าง	ประธานกรรมการ
2.รองศาสตราจารย์ ดร.พูนศักดิ์ ไวยำรวจ	
3.พลตำรวจตรี ขรรค์ชัย อนันตสมบุญ	

จากสภาพปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ของแต่ละภูมิภาค ทำให้ประชากรมีการอพยพย้ายถิ่นที่อยู่ ประเทศต่างๆจึงมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันมิให้คนต่างด้าวบางประเภทเข้ามาในราชอาณาจักร ควบคุมการย้ายถิ่นที่อยู่ การจำกัดสิทธิต่างๆของคนต่างด้าวที่เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร รวมทั้งการกำจัดบุคคลที่ไม่พึงปรารถนาออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งแต่ละประเทศมีมาตรการทางกฎหมายและมาตรฐานการปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป

ในประเทศไทยหน่วยงานที่รับผิดชอบในการควบคุมคนเข้าเมือง คือ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2470 มีหน้าที่รับผิดชอบตลอดจนวางระเบียบในการตรวจบุคคลและพาหนะทั้งปวงที่เข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีหน้าที่ควบคุม ดูแล สืบสวน จับกุม รวมทั้งสอบสวนดำเนินคดีกับบุคคลต่างด้าวที่กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและการส่งตัวคนต่างด้าวกลับออกนอกราชอาณาจักรเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว นอกจากนี้ยังมีหน้าที่พิจารณาระเบียบการปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและแนวนโยบายของรัฐ เพื่อรักษาความมั่นคงภายในประเทศ กฎหมายว่าด้วย

คนเข้าเมืองตั้งแต่เริ่มใช้บังคับมา ได้มีการแก้ไขปรับปรุงหลายครั้งเพื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในการออกคำสั่งทางปกครองอย่างกว้างขวาง เช่น การตรวจพิจารณาว่าบุคคลต่างด้าวเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร การเพิกถอนสิทธิการอยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวหรือคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร การออกคำสั่งห้ามมิให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานไว้

จากการศึกษาแนวทางการควบคุมคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 พบว่ายังไม่มี การควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง อย่างเหมาะสมเพียงพอ หลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมาตรฐานในการปฏิบัติราชการกำหนดไว้ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ออกคำสั่งทางปกครองใช้อำนาจดุลพินิจในหน้าที่ในทางมิชอบได้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงทำการศึกษาพิจารณาและเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแนวทางการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ขึ้น เพื่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างประสิทธิภาพในการคุ้มครองคนต่างด้าวที่เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรกับผลประโยชน์ของประเทศชาติและคนชาติ โดยส่วนรวมเป็นสำคัญ